

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptura, Et Vera Catholica
Doctrina, Atque Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Responsio ad alias quasdam criminationes obiter interspersas, contra
propositam Reformationem Monasteriorum 143

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

homines ad pietatem promoueantur: summa verò ac principalis huius rei administratio sit penes Episcopum. Hęc omnia fundata sunt in verbo Dei, veris Apostolicis traditionibus, & veterum verorūque Episcoporum & Curatorum animarum obseruatione.

Iam nostra Ordinatio non vterius se extendit, quàm primum omnium eo quod non vult, vt quisquam cum periculo salutis ad humana perpetuorum votorum inuenta sese adstringat. In quo nihil nisi certa offendicula, nihil verò quod ad edificationem vim quandam habet, è medio tollit. Vnus quisque enim Christianus etiam sine perpetuis votis omnia ea facere potest, quę Deo placent. Temporalia & S. Scripturis aduersantia monastica vota requirit, non reiicit hęc nostra ordinatio.

Secundò, Quod ex monasteriis ad Ecclesię ministerium eligit, quotquot ad id apti & idonei sunt, id coram Deo tenemur facere: præfertim cum tanta sit idoneorum ministrorum Ecclesię penuria, quæ hactenus tot annorum spatio ob oculos versata est, & adhuc quotidie versatur.

Tertiò, Non vult in monasteriis tolerari qui monasticè viuere nolunt. Et hoc postulant omnes antiquę regulę monachorum; nec non & verbum Dei, quòd omnem falsam speciem & offensionem Christianorum præcipit amoueri.

Quartò, Liberam coniugij potestatem permittit omnibus, qui extra id piè viuere non possunt, sicut & antiquiores sancti Patres iuxta verbum Dei fecerunt.

Quintò, Pollicetur monachis, qui ad verè monasticam vitam vocati non sunt aliquid subsidij, quò alioquin extra monasteria piam vitam degere possint. Quod antiquę monasticę charitati ac lenitati consentaneum est.

Quicumque Christiani hanc Ordinationem cum præmissis fundamentis conferre voluerint, facillè deprehendent, Aduersarios ne vnā quidem euidētem & rationabilem causam habere, propter quam hanc nostram ordinationem in Libro Reformationis comprehensam reprehendant.

Responsio ad alias quasdam criminationes, quibus propositam à nobis Reformationem monasteriorum insectantur.

C A P. CXLIII.

ADVERSARIJ hoc quoque reprehendunt quod in hac ordinatione positum est, monasteria debere posthac ad sustentationem studiorum piāmq; & honestam educationem conuerti.

Quę verba pro consuetudine sua decurtarunt, nempe ita: Postremò liber exigit, vt monasteria in scholas & educationem iuuentutis conuertantur. Liber in genere loquitur de studiis: pro quo ipsi, Scholas, ponunt. Item vbi Liber habet, Personarum nulla mentione facta ætatis, ibi

ibi ponunt inuentutis, quo omnia quàm vilissimè proponant. Denique quod liber habet, ad piam honestamque educationem, id totum omiserunt.

Verum qui sciunt, quid antiqua verèque Christiana monasteria fecerint, quid item pia honestaque personarum educatio sit, & sustentatio studiorum, illi iudicabunt, monasteria melius non posse reformari, quàm si in Christianas scholas conuertantur, in quibus piè & liberaliter educentur & alantur.

Ad extremum citant D. Chrysostrum in libro quem contra calumniatores veri monachatus scripsit: & adiungunt: Viam fauente & propitio Deo monasteria omnia, mò & parochiæ atque collegia, totaque insuper Ecclesia, secundum sanctissimi viri huius doctrinam reformarentur.

Ad hoc responderetur, Det clementissimus Deus, vt omnes Christiani ad hoc ex animo dicant, Amen. Verumtamen certum est, quod si reformatio monasteriorum ita instituenda esset, iamdudum in collegia & monasteria nostri temporis euacuata & exhausta essent. Dominus det istis hominibus agnoscere, quid sit adeò parum aut nihil omnino considerare, quæ verbo tam fastuosè iactitant cum & cor longissimè absit.

Dicunt (vtinam) At Deus requirit talem reformationem. Si igitur eam ex animo optant, quare non semel eam re ipsa auspicantur, & primum omnium à se ipsis incipiunt? Quare non primum ac præcipuum ministerij sui esse sinunt Curam animarum in doctrina, dispensatione sacramentorum & disciplina Christiana? Quare non omnia in Ecclesia iuxta institutionem Christi ad ædificantem totius populi Christi intellectum, & efficacem fidei in Christum ædificationem exerunt & administrant? Hæc enim sunt quæ D. Chrysostrum in doctrina sua seriò requirit. Omnia item pro quibus contra Christianam reformationem nostram pugnant, sunt doctrinæ eius extremè contraria, cuius ipse probè conscij sunt. Eiusmodi monasticam vitam, qualis nunc viget, & ab Aduersariis partim toleratur, partim ab illis ipsis viuatur, D. Chrysostrum in Ecclesia sua nunquam tolerasset. Item de perpetuis votis non minus indulgenter dispensasset, quàm à nobis factum est.

Hoc verum esse nouerunt omnes, qui doctrinæ istius sancti viri peritiam & cognitionem habent, ad quam & ad cuius viri libros nos referimus. Hactenus ad postremam accusationem.

*De uocatione Buceri ad ministerium Euangelij in Diœcesi
Coloniensi.*

Subiunxerunt Aduersarij ad Calcem Antididagmatis scriptum quoddam contra uocationem Martini Buceri, quod iactitant omnibus ordinibus Archiepiscopalis diceceseos Coloniensis in Synodo Bonnæ habita 22. Iulij Anni 43. prælectum fuisse. Licet autem dictus Martinus